

**Stavba kostola Krista Kráľa
a Domu farskej rodiny
v Lučenci, Rúbanisko III
Roky 1996 - 2010**

**Stavba kostola Krista Kráľa
a Domu farskej rodiny
v Lučenci, Rúbanisko III
Roky 1996 - 2010**

Príhovor otca biskupa Mons. Eduarda Kojnoka:

Úvod na cestu

V náboženskom živote nám robí radosť, keď veľké množstvo veriacich sa zapája do náboženských aktivít, púti a náboženskospoločenských činností. Je to radosť, keď účinnosť hovoreného Božieho slova sa rozplýva na mnohých. V tomto okamihu myslím na skutočnosť, že viac ako po 225. rokoch je postavený nový Boží chrám v Lučenci.

Tieto myšlienky vyslovujem preto, aby som vyslovil obdiv a pochvalne sa vyslovil k odvážnemu činu – realizácii stavby kostola a pastoračného centra na Rúbanisku III. Vytvára sa takto predpoklad, že náboženský život v tejto časti mesta dosiahne podstatne vyšší rozmer.

Vynikajúca je aj myšlienka zasvätenie kostola Kristovi Kráľovi. Krajšieho a pre túto dobu výstižnejšieho patróna nemožno nájsť. Kristus je Kráľ, ktorý prichádza k nám, nie aby sme mu slúžili, ale aby On slúžil nám. „Prišiel som, aby mali hojnosť, a aby ho mali v hojnosti.“ Týmto nechcem povedať, že sme oslobodení od našich povinností voči Pánu Bohu – voči Kristovi Kráľovi, ale chcem poukázať na to, že lásku, ktorú k nám má Kristus Kráľ, my nesplátíme, keby sme robili čokoľvek. Božia láska k nám je nekonečná, kým naša k Bohu je nepatrná. „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna za nás, aby nik, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život.“ My nie preto, že musíme Boha milovať a slúžiť mu, ale chceme vydať zo seba všetko, čo je v našich silách, aby Boh bol oslávený.

Ved' už rozhodnutie stavať kostol a celá zodpovednosť čo s tým súvisí, sú prejavom veľkodušnosti a starostlivosti o veriacich na sídlisku Rúbanisko.

Vďaka patrí za všetko *Vdp. dekanovi Gabrielovi Rákaimu*, ktorý vysluhoval najsvätejšiu obeť na tento úmysel, pánovi *Štefanovi Kružliakovi*, ktorý pre toto dielo žil a všetkým, ktorí sa do práce stavby Božieho stánku zapojili svojím nezištným prístupom, ďalej vyprosovali modlitbami, finančnou a materiálnou štedrosťou. Kristus Kráľ, ktorého kráľovstvu nebude konca, bude dielo požehnávať a posväcovať svojou prítomnosťou. Nový Boží stánok, zasvätený Kristovi Kráľovi, budeme navštevovať, aby sme si tak zaslúžili prejsť z tuzemského kráľovstva do toho večného Kráľovstva Kristovho. Našou túžbou je byť účastníkmi v Kristovom Kráľovstve, lebo je to kráľovstvo múdrosti a milosti, kráľovstvo spravodlivosti, lásky a pokoja. Túžime, aby sme za pomoci Božej milosti boli múdri, aby medzi nami vládla spravodlivosť, láska a pokoj.

Toto Vám z hĺbky srdca prajem a od Krista Kráľa, na príhovor jeho milovanej Matky vyprosujem a žehnám.

Mons. Eduard Kojnok
rožňavský diecézny biskup

Drahí bratia a sestry, vážení spoluobčania!

Každý človek má svoje hmotné i duchovné potreby. Celý pozemský život je vlastne vyplnený úsilím o pokrytie týchto nárokov. A tak sa pohybujeme v oblasti poľnohospodárstva, priemyslu; vedy a výskumu, zdravotníctva, ale aj školstva, kultúry, literatúry, filozofie, umenia a nie na poslednom mieste aj náboženstva. Jednotlivý človek môže byť v niektorej skutočnosti na vyššej odbornej úrovni, tá vyplní väčšinu jeho času a strávi väčšinu jeho energie, ale nemôže byť celkom izolovaný. Nikto nemôže povedať – „mne stačí, že mám svoju prácu a iné nepotrebujem“ – ani „hlavne, že mám svoje knižky, alebo svoj šport a iné ma nezaujímajú“. Všetko v našom živote má svoje miesto a vzájomne sa dopĺňa alebo aspoň ovplyvňuje. Preto by mali mať všetky rozumné a dobré ľudské nároky v našom živote dostatočný priestor na svoju realizáciu. A tak stavíme závody, školy, nemocnice, divadlá, športoviská – a stavíme aj kostoly.

Kostol je osobitným miestom, kde sa človek môže sústrediť – najmä v dnešnom rušnom svete – na Boha, na svoje vnútro, vyhovieť potrebám ducha a duše. Od nepamäti človek vyhradzoval vo svojom životnom prostredí posvätné miesta za takýmto účelom. Chrám je veľvyslanectvo Božie, kde zvlášť veriaci človek nachádza pomoc, radu, útechu, svoje útočisko; zvláštnym spôsobom môže zažiť lásku a dobrotu svojho Boha, ktorého dokonca kresťania nazývajú svojím Otcom. Tu môže a vie načerpať novú silu, inšpiráciu, i odvahu do ďalšieho života, nájsť odpovede a rady na svoje otázky. Nie je to samoobsluha na bezstarostný život a riešenie,

ale určite lekáreň, posilňovňa a poradňa, umocnená prísľubom. Toho na slávu a česť ktorého sa chrám predovšetkým stavia: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28,20). Aj vďaka svojmu kostolu a tomu, čo mu kostol poskytuje, môže veriaci človek byť čo najužitočnejšou súčasťou a prínosom pre spoločnosť, v ktorej žije.

Všetko toto viedlo obyvateľov nášho mesta už dávnejšie k tomu, aby sa pokúšali postaviť ďalší kostol na slávu Božiu a pre svoje potreby. Nakoniec sa to podarilo v tomto čase. Nebolo by to však možné bez príspevku vás, veriacich nášho mesta, ale možno aj takých, ktorí zatiaľ váhajú, hľadajú, ale majú problém podporiť veci, o ktorých sú presvedčení, že nie sú zlé. Dokonca nám pomáhali aj z iných miest Slovenska, ba aj zo zahraničia. Všetkým úprimne za duchovnú a hmotnú pomoc ďakujem a budem na vás myslieť vo svojich modlitbách.

V žiadnom prípade nemôžem nespomenúť úžasnú prácu, ktorú na uskutočnenie tohto diela vynaložil pán Štefan Kružliak. Bez jeho neúnavného nasadenia, nemalých obiet a nezištnej pomoci by sme neboli tam, kde sme. O ňom naozaj platia slová žalmistu: „Stravuje ma horlivosť za Tvoj dom“ (Ž 69,10). Viem, že nečaká žiadne oslavné ódy, ale chcem sa mu zo srdca poďakovať za všetko. Nech ho odmení Kristus Kráľ, na slávu ktorého pracoval a pracuje.

A teraz mi už iné nezostáva, len aby som pokorne poďakoval Bohu za všetky milosti, ktoré nám počas realizácie stavby kostola udeľoval, za všetkých, ktorí sa o toto dielo pričínili. Je to náš, váš kostol, drahí Lučenčania! Nech vám slúži a pomáha vám dostať sa

blížšie k Bohu z kopca, tu na Rúbanisku, nech z neho
neustále prúdi požehnanie a milosť Božia na vás a vašich
drahých.

Pán Boh zaplat'!

Gabriel Rákai
farár

Kedves testvéreim, tisztelt polgártársaim!

Minden embernek vannak anyagi és lelki igényei. Ezért életünk a földművelés, ipar, tudomány, egészségügy, de a műveltség, kultúra, irodalom, filozófia, művészet és nem utolsósorban a vallás területén is zajlik. Egy – egy ember lehet valamelyik területen kiemelkedő szakember, ez kitölti ideje javarészét és felemészti ereje többségét, de nem zárkozhat el teljesen. Senki sem mondhatja – „Nekem elég, hogy van munkám, más nem érdekkel” – sem azt, hogy „Fő, hogy van sok könyvem, vagy sportszenvedélyem, másra nincs szükségem”. Életünkben mindennek meg van a maga helye és egymást kiegészíti, vagy legalább befolyásolja. Így minden jó és értelmes emberi igénynek világunkban helyet és lehetőséget kell teremteni. Ezért építünk gyárakat, iskolákat, kórházakat, színházakat, sportpályákat – és építünk templomokat is.

A templom olyan hely, ahol az ember – különösen a mai zavaros világban – Istenre, saját bensőjére összpontosíthat, ahol eleget tehet szellemi és lelki igényeinek. Az ember ebből a célból már ősidők óta megszentelt helyeket határozott meg. A templom Isten - akit a keresztények Atyának szólítanak - nagykövetsége, ahol különösen a hívő ember segítségre, vigaszra és menedékre lel; itt különös módon tapasztalja meg Isten nagy jóságát és szeretetét. Itt meríthet új ihletet, bátorságot további életéhez, kaphat tanácsot és választ kérdéseire. Ez a gondtalan élet és megoldás önkiszolgálója, de biztosan gyógyszertár, erősítő és tanácsadó annál is inkább, mivel az, akinek elsősorban a dicsőségére épült a templom, megígérte: „Én Veletek

vagyok mindennap, a világ végezetéig“ (Mt 28,20). Ennek a templomnak és mindannak, amit nyújt, a hívő ember hálával tartozik és általa válhat annak a társadalomnak hasznos részévé, amelyben él.

Mindez már régebben többször is arra vezérelte városunk lakóit, hogy Isten dicsőségére és saját igényeik ellátására próbáljanak még egy templomot építeni. Most ez végülis sikerült.

Városunk kedves hívei, de azok is, akik még esetleg tévováztok, de ugyanakkor készek vagytok felkarolni minden ügyet, amelyről meggyőződtek, hogy helyes - a Ti segítségetek nélkül ez lehetetlen lett volna. Sőt, országunk más helyeiről és a határon túlról is kaptunk segítséget. Öszinte köszönetemet fejezem ki mindenkinek a lelki és anyagi támogatásért és mindenkit biztosítok arról, hogy megemlékezem róluk imáimban.

Semmiképpen sem feledkezhetem meg arról a csodálatos munkáról, amelyet e mű megvalósítására Štefan Kružliak úr fordított. Az ő fáradhatatlan tevékenysége, nem kis áldozatok és önzetlen segítsége nélkül nem tartanánk itt, ahol most tartunk. Rá valóban vonatkoznak a zsoltáros szavai: „A buzgóság emésztett házadért“ (Zs 69,10). Tudom, hogy nem vár dicshimnuszokat, ezért mindent köszönök neki. Jutalmazza őt meg az, akinek dicsőségére munkálkodott és munkálkodik – Krisztus Király.

Most pedig nem marad más hátra, mint alázatos köszönetet mondani Istennek minden kegyelméért, amelyekkel mindenkit elhalmozott a templom építéskor és mindazoknak, akik e nagy mű megvalósításában közreműködtek.

Ez a mi, a ti templomotok, kedves Losonciak!
Szolgáljon nektek és segítsen közelebb jutni Istenhez! És
innen, a lakótelepi dombról áradjon mindig rátok és
szeretteitekre Isten bőséges áldása és kegyelme.

Isten fizessen meg!

Rákai Gábor
plébános

Primátor
mesta Lučenec

MUDr. Jozef Murgaš

Lučenec, 4.3.2002

Vec: Závazné stanovisko

Mesto Lučenec týmto bezvýhradne podporuje výstavbu nového náboženského centra v Lučenci, časť Rúbanisko.

Osobitný záujem má o skutočnosti, že nové náboženské centrum rieši otázku povznesenia duchovnej oblasti občanov, osobitná pozornosť bude venovaná mládeži do veku 18 rokov, kde evidujeme v súčasnosti vysoký stupeň kriminality a občanom, ktorí sú odkázaní na pomoc iných.

Mesto Lučenec v tomto štádiu príprav na výstavbu dáva prísľub pomoci v týchto oblastiach:

- bezplatné uloženia výkopových materiálov z výkopov na úložisku TKO v objeme do 300 m³
- pomoc pri úprave okolia objektov zámkovou dlažbou
- bezplatne zabezpečíme parkové úpravy okolo objektov.

MUDr. Jozef Murgaš

Rímskokatolícka cirkev
Kubínyiho nám.
Lučenec

„Úprimne veriaci človek, ktorý vieru žije, neupadá do zúfalstva beznádeje, pretože sám život mu prináša nielen skúšky a ťažké chvíle, ale predovšetkým dôkazy o svetle a sile.“

Vážení spoluobčania, milí veriaci,

dokončenie Božieho chrámu v Lučenci je udalosťou mimoriadneho významu. Som presvedčený, že nielen pre mňa. Poznám Lučenčanov a preto viem, že túto udalosť s radosťou očakávajú a vítajú. Naše mesto sa rozvíja a rozrastá v mnohých sférach života – hospodársky, ekonomicky, spoločensky, v kultúre i športe, či vo verejnom sektore. Preto som nesmierne rád, že po viac ako 225 rokoch prežívame chvíle, keď s istou dávkou hrdosti môžeme byť svedkami otvorenia nového duchovného svätostánku. Chcem upriamiť pozornosť na tých, ktorí majú na tomto úspechu najväčšie zásluhy. Ich neúnavná práca a viera sa zhmotnila v krásnom Božom príbytku. Viera je ako prameň, z ktorého mnohí z nás čerpajú každý deň nielen v súkromnom živote, ale predovšetkým v práci. Tak ako sa hovorí v úvodnom citáte – azda prežívali pri svojom úsilí aj ťažké skúšky a chvíle. Výsledok však stojí za to. Je dôkazom ich silnej viery, je darom nám všetkým ako dôkaz sily a svetla. Ten vzácny dar nebudú využívať len vo svoj prospech. Bude slúžiť nám všetkým. Preto im naša vďaka i dôvera právom patria. Tak ako som primátorom všetkých Lučenčanov, aj nový svätostánok na Rúbanisku je otvorený pre všetkých ľudí dobrej vôle. Je tým, čo ľudí spája, nie rozdeľuje. A preto jeho vplyv nemôže smerovať iba do vlastného spoločenstva, nielen

má, doslova musí permanentne zasahovať do celého okolia.

Často v našich životoch prežívame chvíle, kedy sa cítime zdraví, úspešní, spokojní, myslíme si, že je všetko v poriadku – až do chvíle, kým nás nezaskočí nečakaná situácia, skúška, náročná pracovná úloha, či choroba. Okrem toho na nás neustále vplývajú aj všeobecne nepriaznivé tendencie v spoločnosti, povyšovanie pseudohodnôt nad hodnoty skutočného významu V takýchto situáciách občas pochybujeme, či máme dosť síl a viery, aby sme našli správne „svetlo“, ktoré nás povedie v rozvahe, trpezlivosti, múdrosti v jasnom presvedčení, že vieme prečo sme na tomto svete. Je len na nás, či dokážeme svoju vieru žiť v práci i v súkromí tak, aby nás svet mohol vnímať ako ľudí, ktorí konajú dobro pre dobro, a nie pre prospech.

Cirkev ako ochranca dôstojnosti človeka a jednoty ľudí je pre nás bytostným symbolom slobody a nádeje. Ste pre nás zárukou jednoty a skutočnej spolupatričnosti.

K vášmu úsiliu o blaho a rozkvet duchovného rozmeru života v našom meste sa budeme vždy hlásiť. K tomu vám môžem aj ja osobne prisľúbiť plnú podporu a pomoc.

Ing. Milan Marko, primátor mesta Lučenec

Symbolika kostola

Chrám vo všeobecnosti je úsilie človeka vo svojej každodennosti vytvoriť priestor pre posvätno. Žijeme v treťom, poslednom období vývoja chrámu, ktorý sa začal v okamihu, keď Ježiš na Golgote vykrikol mocným hlasom a vypustil ducha, keď v Jeruzalemskom chráme sa opona roztrhla odhora až dole. Vtedy nastal najväčší medzník v histórii ľudstva. Znova sa celá zem stáva akoby Kristovou krvou posväteným chrámom. Pred Kristom mali Židia iba jediné miesto, iba jediný chrám, kde mohli prinášať Bohu obety. Bol to Jeruzalemský chrám, ktorý bol jeden z troch pilierov ich viery.

Kresťanstvo sa v princípe považuje aj do dejín vstúpilo ako bezchrámove náboženstvo, kde sa kontakt s Bohom neodohráva primárne v chráme, ale skrze osobu Ježiša Krista. „Lebo kde sú dvaja, alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18:20)

V Ježišovi sa začal kult v Duchu v pravde. V Novom zákone sa posvätný starozákonný Jeruzalem sústreďuje v Kristovi, ktorý je novým chrámom (porovnaj Jn 2:21).

V Kristovi sa za chrám považuje aj Cirkev (porovnaj 1. Korm 3:17). Je ním aj každý Kristov učeník, pretože v ňom prebýva Duch Svätý. Toto však nevyklučuje skutočnosť, že kresťania majú osobitné miesta, na ktorých sa uskutočňuje vzťah medzi Bohom a človekom, medzi Bohom a Cirkvou. Tieto miesta majú predovšetkým funkčný charakter – praktickú hodnotu, ktorá umožňuje kult, lebo Otcovi sa praví ctitelia klaňajú v duchu a pravde (Jn 4:24).

V živote vnímame priestor a čas. A tak ako čas obsahuje kairos – čiže zvláštne okamihy milosti v našich životoch i živote sveta, analogickým spôsobom sú aj v priestore miesta poznačené osobitnými spásnymi zásahmi Boha – kostoly ako večeradlá, ktoré predstavujú nebeský Jeruzalem.

Jedinou istou skutočnosťou nášho pozemského života je , že sa raz skončí. Umrieť znamená vrátiť sa domov – povedala Matka Tereza. Tento Otcovský domov, nadzemskú skutočnosť nám na tejto zemi zviditeľňuje kostol. Kto vidí kostol, vidí dom Otca, ku ktorému putujeme a kde nám Otec zotrie každú slzu z očí.

Prvou a základnou hodnotou kostola je optimálne usporiadanie jeho jednotlivých častí, ako aj liturgickej výbavy do celku, ktorý umožňuje duchovné aktivity Cirkvi, na najmä slávenie eucharistie. V nej vrcholí život Cirkvi a z nej vyviera najviac spásonosného dobra, najviac síl zvládať praktický život. Preto je tak potrebné vytvárať pre túto životodarnú aktivitu optimálny priestor. Podnety na tvorbu kostolov nachádzame v dokumentoch druhého vatikánskeho koncilu. V svojej konštitúcii o posvätnej liturgii Sacrosanctum Concilium koncil nastolil zásadný obrat v usporiadaní priestoru pre liturgiu. Zdôraznili sa niektoré hodnoty, ktoré sa vybrali z pokladu Cirkvi.

Nastolila sa požiadavka činnej, aktívnej účasti Božieho ľudu na slávení eucharistie a ďalších duchovných aktivítach.

V liturgii, ako vrcholu života Cirkvi, sa zdôrazňuje *aggiornamento*, to znamená zdnešenie. Vážnym podnetom z koncilu je potreba oživenej

pastorácie. Je tu podnet vracať sa k pôvodnému starokresťanskému viacfunkčnému domu kresťanskej komunity, kde by boli miesta pre duchovnú formáciu, pre charitu, voľný čas, šport a pod. Konštitúcia o posvätnej liturgii teda obsahuje rozhodnutia a smernice pre obnovu liturgie v kontexte obnovy celého života cirkvi.

Veľmi dôležitým aspektom obnovennej liturgie je požiadavka na jasnú a prehľadnú štruktúru sv. omše a z toho vyplývajúcu priestorovú organizáciu jednotlivých miest a zariadení potrebných na bohoslužbu slova a bohoslužbu obety. Obidve bohoslužby sú navzájom spojené tak, že tvoria jediný bohoslužobný úkon, stredobodom ktorého je eucharistická liturgia, priestorovo vyjadrená v oltári.

Oltár je teda stredobodom priestoru pre obnovenú liturgiu. Keď sa spoločenstvo Božieho ľudu zhromaždí na ktoromkoľvek mieste, najdôležitejšou skutočnosťou je, že je to spoločenstvo živých kameňov, z ktorých sa stavia duchovný chrám, ktorý je telo vzkrieseného Krista, z ktorého vyteká prameňlivej vody. Ona zavlažuje celý vykúpený svet. Srdcom a stredobodom takého priestoru je teda Kristus symbolizovaný a zviditeľňovaný v pevnom kamennom oltári. Kameň, ktorý stavitelia zavrhlí, stal sa kameňom uholným (porovnaj Mt 21:42).

Priestor pre oltár, ako najvýznamnejšia časť celého kostola, v sebe zahŕňa okrem vlastného oltára aj ambónu na ohlasovanie slova živého Boha, ďalej sedadlo predsedajúceho, prípadných koncelebrantov, diakonov a asistencie. Dôležitou súčasťou je kríž s trpiacim Kristom.

Ambóna dopĺňa symboliku vykupiteľského diela nášho Pána, lebo odtiaľ zaznieva najkrajšia správa

v dejinách sveta a tou dobrou zvesťou je, že náš Pán vstal z mŕtvych, a že Cirkev je živá, lebo Kristus je živý a prebýva v nej, čiže v nás. Svätostánok už nie je súčasťou oltára, pretože jednou z dôležitých požiadaviek na obnovenú liturgiu je oddelenie kultov, čiže oddelenie kultu obety od kultu adorácie.

Pri koncepte celého liturgického priestoru je riešená kvalitná väzba priestoru pre oltár na kostolnú loď. Táto väzba spĺňa kritérium činnej, aktívnej účasti veriacich s čo najlepšou viditeľnosťou a počuteľnosťou smerom na stredobod, ktorým je priestor pre oltár a jeho ústredný bod – kamenný oltár.

Druhou veľmi dôležitou hodnotou kostola je teologická hodnota, vyjadrená v jeho symbolickej kvalite.

Symbolika ako taká je jedným z kľúčov k pochopeniu duchovného sveta, k pochopeniu náboženského obrazného myslenia a vyjadrovania. Aj Kristus tým, ktorých si vyvolil, podával nadprirodzené pravdy pomocou symbolov. Reč symboliky nie je hneď zrozumiteľná, lebo symbol zahaľuje i odhaľuje zároveň. V človeku, ktorý jej rozumie, však vyvoláva častokrát viac dojmov a úvah, než mnoho slov. Môže to byť skrátená cesta k pochopeniu mnohých tajomstiev.

Veža poukazuje na vertikalizmus (ja a Boh), symbolizuje maják, ktorý svojím svetlom ukazuje lodi nášho života správny smer, aby sme popri pozemských starostiach pamätali aj na hodnoty duchovné, na našu pominuteľnosť, na márnosť ľudského úsilia bez Božej milosti, pretože Boh existuje a človek má duchovnú dušu. Loď kostola je symbolom cesty a putovania životom. Obnovená liturgia akcentuje cestu k Bohu

v spoločenstve, čiže horizontalizmus. Nedostaneme sa k Bohu, ak obchádzame človeka.

Vertikalizmus (len ja a Boh) a horizontalizmus (len my navzájom) sú extrémny. Keď sa spoja, tvoria kríž, ktorý je znamením kresťanstva a vyjadruje aj správnu účasť na liturgii.

Hlavný vstup – portál symbolizuje rozhranie medzi svetom zraneným hriechom, svetom trápenia a starostí a priestorom, ktorý symbolizuje nebeský Jeruzalem. Celé dejiny spásy sú umiestnené medzi dve brány: bránu raja, ktorou bol človek vyhnaný po prvotnom hriechu a bránu nebeského Jeruzalema. Najkrajší obraz o bráne je Pánovo vyhlásenie „Ja som brána; kto vojde cezo mňa, bude spasený ... bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu ... Nik nepríde k Otcovi, ak nie cezo mňa.“

Kostolné okná symbolizujú Pannu Máriu, pretože sami svetlo nevyžarujú, ale prepúšťajú.

Tretou hodnotou kostola je hodnota umelecká. Ak má Cirkev ďalej premieňať svet a robiť ho ľudskejším, ako by mala upúšťať od krásy, ktorá je úzko spätá s láskou?

Veľký význam sa pripisuje umeleckým pokladom, ktoré sa zrodili a rodia v lone cirkvi. Veď si len vezmeme, čím viac cirkev obohatila svet, teda aké sú naše účinné a presvedčivé argumenty na obranu našej viery?

Benedikt XVI. hovorí, že hneď po prvom najdôležitejšom argumente, ktorým je svedectvo života a príklad svätcov, ktorých cirkev vychovala a prítiažlivom živote sväto žijúcich kresťanov, je to práve kresťanská kultúra a umenie, najmä kresťanské chrámy

so všetkou výzdobou z každého obdobia dejín. Umenie a kultúra je zároveň spoločnou bázou pre dialóg s hľadajúcimi, ktorí ešte neprijali Krista.

Kostol je hodnota, ktorá pretrvá, i keď dejiny sa zrýchľujú a náš nový kostol zostarne skôr ako katedrály. Budúce generácie ho budú dopĺňať, alebo meniť podľa toho, aký bude duch a cítenie doby. To možno najdôležitejšie je ale v tom, že môže ovplyvňovať životy ľudí, zjednocovať rozdelených, vytvárať predpoklady pre pozitívnu zmenu a následne spásu.

Kostol je balzamom a posilou pre našu hriechom porušenú ľudskú prirodzenosť, pretože v pokore si musíme všetci priznať, že sme slabí, ako to vystihuje Pascalova myšlienka: „Človek je úbohý, pretože je človekom a je veľký, pretože to vie“.

Apríl 2010

Ing. arch. M. Sitarčík - Prešov

Volá Ťa Kristus Kráľ

Skláňam sa k Tebe a tíško prosím.
Postav mi stánok, kde si hlavu skloním.
Vyprahnutá zem, na ktorej teraz stojíš,
Je smädná a prosí, že Ty ju orosíš.

Zem skropená krvou rodí iba bodľač,
Oživím ju brázdou, ja, jej verný oráč.
Oploďním ju slzou a Božím semenom,
S vierou a nádejou nám úrody darom.

Ty tu budeš oráč a ja budem siať.
Pod' me ruka v ruke, nepoznáme hať.
Plody našej práce budú ženci žat',
Koncom každej brázdy bude môj kríž stáť.

Domom mojím bude tá postáť úrodná,
Hrešenia a kliatby prehluší modlitba.
Nad obetným stolom sprítomní ťa sluha,
Dušu mi ožiari preš'astná predtucha.

V mojom Bohostánku, tam ja budem bývať,
Stále dňom i nocou budem Ťa pozývať.
Vzápätí pocítiš šťastie moje so mnou,
ako v Nazarete s matkou svojou rodnou.

Ty urob len krôčik, ja k Tebe tisíce,
Veď preto som prišiel z nebeskej stolice.
Pod' a odpočiň si v tieni môjho domu,
Ja Ťa tam pozývam k prestretému stolu.

Viac Ti dať nemohol. Nuž dal si sám seba.
Sklonil sa, ponížil v malej smidke chleba.
Nuž nám buď vítaný v Tvojom Bohostánku.
Kraľuj a prebývaj v mojom srdci stánku

Vďačný som Ti Bože, v srdci vyslovujem,
Za život, za pomoc, za spásu ďakujem.
Tu pred Bohostánkom si tak hútam v duši:
„Tebe, Ty môj kráľu, Tebe chvála sluší“.

Štefan Kružliak

Motto:

Ježiš im povedal: „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím“. Židia povedali: „Štyridsaťšesť rokov stavali tento chrám a ty ho postavíš za tri dni?“ On však hovoril o chráme svojho tela.

Ján 2, 19–22

Pri pohľade na „zborené chrámy“ na sídlisku Rúbanisko v Lučenci nám vyráža dych. „Zborené chrámy“ sa potácajú, kľajú, hrešia a používajú výrazy, ktoré náš slovník nepozná. Často ničia, čo im príde do cesty. V podvedomie prosia o pomoc

Ako jeden dôležitý prostriedok na povznesenia ľudského ducha a záchranu ľudských duší vznikla myšlienka v priestoroch sídlisk Rúbanisko postaviť kostol a pastoračné centrum.

Tak sa stalo, že sme v roku 1996 požiadali vedenie Mesta Lučenec, aby sa pri tvorbe nového Územného plánu Mesta Lučenec počítalo s miestom, ktoré by bolo dôstojné pre tento účel.

Získanie vhodného pozemku na stavbu kostola nebolo jednoduché. Veľké úsilie bolo vynaložené už aj na to, aby sme presvedčili poslancov Mestského zastupiteľstva, aby túto myšlienku podporili.

Najskôr bola určená lokalita na Rúbanisku II, na východnej strane jestvujúcej materskej školy. Bol vyhotovený aj geometrický plán, ktorý miesto presne lokalizoval. Určený pozemok však bol pomerne malej výmery, cca 800 – 900 m². V jeho bezprostrednej blízkosti bolo mnoho inžinierskych sietí v podzemí, ktoré by bolo potrebné pomerne pracne s vysokými nákladmi

prekladať. Okrem spomínaných problémov bol jeden neprekonateľný, a to taký, že okolití psíčkari sem chodili so svojimi psíkmi na venčenie.

Po štyroch rokoch hľadania vhodného miesta na stavbu sme dňa 30. novembra 1999 napísali pánovi primátorovi Mesta Lučenec MUDr. Jozefovi Murgašovi list, v ktorom sme prosili o riešenie problému. List podpísali predstavitelia kresťanskej cirkvi a to: rímskokatolícka, evanjelická AV, reformovaná a Bratská jednota baptistov. Tu vznikla myšlienka, že novopostavený kostol na sídlisku Rúbanisko by mohol šíriť ekumenického ducha. Vlastníkom by bola Rímskokatolícka cirkev v Lučenci, ale na požiadanie niektorej kresťanskej cirkvi by v kostole mohla slúžiť sama alebo spoločne bohoslužby.

Po mnohých ťažkostiach pán primátor Murgaš nám ponúkol priestor - ďalší pozemok na výstavbu medzi Základnou školou internátnou pre sluchovo postihnutých žiakov s chybami reči na Rúbanisku III a Domovom dôchodcov a sociálnych služieb AMBRA.

Ponúknutý pozemok schválilo aj Mestské zastupiteľstvo v Lučenci rozhodnutím č. 32/2002 s domnienkou, že tento je vo vlastníctve Mesta Lučenec. Po zameraní geodetom a vyhotovení geometrického plánu sa ukázalo, že vo vlastníctve mesta je len 38 % plochy. Ďalšia plocha geometrického plánu patrila trom fyzickým osobám o výmere 15 % a zbytok 47 % plochy bola vo vlastníctve Slovenskej republiky. Majetkové vysporiadanie v takomto zastúpení vlastníkov spôsobilo spomalenie celej akcie takmer dva roky.

Naviac pozdĺžnou osou pozemku prechádzal stredom hlavný kanalizačný zberač 600 mm, ktorý pri

ponuke pozemku prehlásením primátora mesta a riaditeľa Stredoslovenských vodární a kanalizácií (ďalej StVaK) mal byť preložený na náklady mesta a vodární. Dňa 27. februára 2004 nám riaditeľ StVaK oznámil, že na preklad hlavného kanalizačného zberača nie sú peniaze. Okamžite sme začali konať vo vlastnej réžii, objednali sme projektovú dokumentáciu, v ktorej rozpočet prekládku kanalizačného zberača ráatal so sumou 1,3 mil. Sk. Objednali sme potrebné potrubia, pri ktorom nám výrazne pomohla spoločnosť PLASTIKA NITRA (prostredníctvom veriacich v spoločnosti) a Ing. Dušan Matúška z firmy STAVOÚNIA s. r. o. Lučenec. Samotnú prekládku zberača sme urobili za výraznej pomoci majiteľa súkromnej spoločnosti Jarka Pretáka.

Pozdĺž pozemku prechádzal hlavný kanalizačný zberač Jarko Preták z Lučenca sa podujal na jeho preloženie.

Hĺbenie 4 metrovej hĺbkovej rýhy.

Prekládku telefónneho vedenia, ktoré križovalo stavebný pozemok pre kostol, nám na požiadanie zabezpečil Ing. Janko Parditka, ktorý v tom čase na telekomunikáciach zastával vedúcu úlohu.

Na nový kostol bola vyhlásená architektonická súťaž, ktorej sa zúčastnili traja architekti:

- Ing. arch. Mária Weber zo Švajčiarska,
- Ing. arch. Pavel Šimko z Košíc
- Ing. arch. Juraj Dobrocký z Lučenca.

Jednou z požiadaviek bolo aj vypracovanie modelu kostola. Anketovým hlasovaním veriacich vo farskom kostole v Lučenci najviac hlasov získal model Ing. arch. Juraja Dobrockého.

O výsledkoch anketového hlasovania bol oboznámený diecézny biskup v Rožňave Mons. Eduard Kojnok, ktorý s komisiou pre posudzovanie sakrálnych stavieb odporučil realizovať návrh Ing. arch. Juraja

Dobrockého. Víťazný návrh bol ešte upravený podľa našich požiadaviek, ktoré sme získali po prehliadke novopostavených kostolov na východnom Slovensku.

Projektovú dokumentáciu na územné rozhodnutie vypracovala spoločnosť AVANT, a. s. Lučenec; v tom čase predsedom predstavenstva spoločnosti bol Ing. arch. Juraj Dobrocký. Pokladáme však za potrebné pripomenúť, že rozpracovania projektovej dokumentácie sa v rozhodujúcej miere zhostila Ing. Zdenka Šutáková a pri administratívnych jednaniach – pri vydaní územného rozhodnutia a stavebného povolenia to bol Ing. Jozef Urbán, ktorému chceme touto cestou poďakovať za jeho nežistnú pomoc a ochotu.

Rokovania za územné rozhodnutie boli veľmi zložité. Vtedajšia riaditeľka penziónu AMBRA nechcelasúhlasiť s tým, aby vo veži kostola boli inštalované zvony z dôvodu, že by rušili pokoj obyvateľov penziónu. Obyvatelia nám však hovorili a žiadali nás, aby zvony boli nainštalované. V Banskej Bystrici sme preto dali vypracovať odbornú štúdiu, koľko decibelov je prípustné na aktiváciu zvonov a tie boli potom vyrobené podľa tejto štúdie.

Pracovníčka na oddelení stavebného poriadku a územného plánovania Mesta Lučenec nás presviedčala, aby sme stavbu kostola smerovali ku penziónu tak – 12 m od hranice školy – aby sa tam vmestila aj miestna obslužná komunikácia. S pánom primátorom sme sa dohodli, že okraj kostola bude od plotu školy 8 metrov, čo sme chápali ako kompromis. Pri náročných rokovaniach s dotknutými neboli riešené spevnené plochy na parkovanie pri kostole a ani sadové úpravy, s ktorými sa ale v projektovej dokumentácii uvažovalo.

Dňa 06. októbra 2004 bola vo Svätej zemi na Olivovej hore odslúžená prošebná svätá omša za Božiu pomoc pri výstavbe kostola, ktorú odslúžil Vdp. Ján Salanci, farár z Podkriváňa. V ten istý deň bolo vydané aj stavebné povolenie na výstavbu kostola. Bolo to už po 9. rokoch, ako sme požiadali vedenie Mesta Lučenec o pozemok na stavbu. Po nadobudnutí právoplatnosti stavebného povolenia sa dňa 16. mája 2005 vytýčili základy stavby kostola.

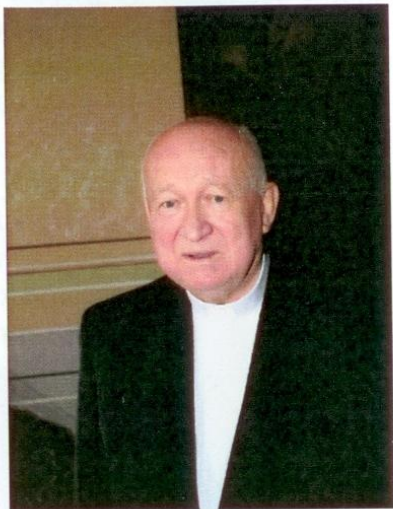

Vytýčenie stavby kostola.

Z ľava: Ing. Peter Holczel, Róbert Sekerka, Štefan Kružiak,
Ing. Jozef Urban.

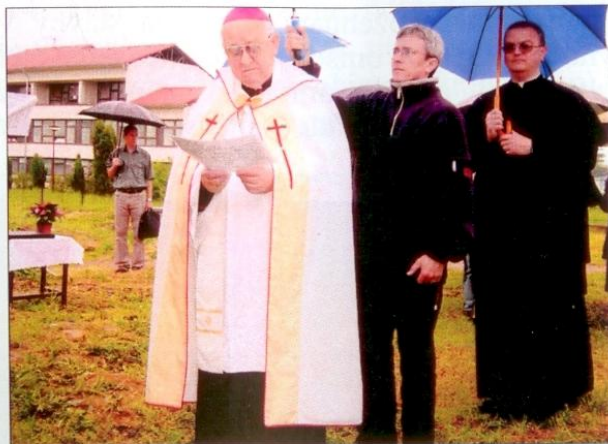
Uvedomovali sme si vážnosť nášho zámeru. Pracovné porady boli aj dvakrát v týždni. Otec biskup znamenal pri našom zámere vážnu autoritu a na mimoriadne vážnych poradách sa osobne zúčastnil aj on.

Mons. Eduard Kojnok,
diecézny biskup povedal:
“Vyprosujem u Pána pre
Vás osobitnú milosť, aby
Váš úmysel stále požehnával.”

Rozpočet samotnej stavby kostola ráatal so sumou 27,7 mil. Sk. Spoločnosť AVANT, a. s. Lučenec prisľúbila prispieť na stavbu 3,0 mil. Sk. Vlastné financie sme mali niečo cez 1,5 mil. Sk. Otec biskup nás potešil tým, že sa vyslovil, že pre tento zámer vyprosuje osobitnú milosť, s čím sme s vierou a nádejou kalkulovali.

Dielo, na ktoré sme sa pripravovali desať rokov, otec biskup požehnal dňa 18. mája 2005 o 9.30 hod. Tohto slávnostného aktu sa zúčastnil pán primátor Ing. Milan Marko, zástupcovia kresťanských cirkví a mnoho veriacich.

Mons. Eduard Kojnok stavebný pozemok požehnal
18. mája 2005

Stavebný pozemok o otcom biskupom výdatne kropili
aj oblaky z neba.

Z ľava: Vladko Kružliak, Ing. Milan Marko - primátor,
Ing. Milan Podhora, Elenka Kamenská a Marika
Šufliarská

Slávnostný akt požehnania miesta stavby vyvrcholil slávnostnou svätou omšou, ktorej predsedal otec biskup.. Slávnostnej svätej omši sa zúčastnili aj kňazi z Lučeneckého dekanátu a predstavitelia kresťanských cirkví v Lučenci.

Prosebnú svätú omšu, za účasti kňazov a veriacich celebroval Mons. Eduard Kojnok

Na prosebnej svätej omši koncelebrovali s otcom biskupom diecézni kňazi za účasti predstaviteľov kresťanských cirkví - ECAV senior Ján Rajtók a Kresťanská reformovaná cirkev - senior Štefan Miklos.

Dátum 14. júna 2005 môžeme pokladať za oficiálne započatie výstavby. Nastala však situácia, ktorú nečakal nikto. Po odkope cca 150 cm sa objavila sutina, ktorú sem zrejme navozili stavbári pri výstavbe Rúbaniska II a III.

V Lučenci na Študentskej č.48, boli prijímané všetky rozhodnutia, ktoré smerovali k vytýčenému cieľu.

Na samom začiatku, bolo potrebné odstrániť orniciu.

Z ľava: Ing. Peter Holczer, Štefan Kružliak,
Ján Kubík, Ing. Martin Kevický a Ing. Jozef Urban.

Po odťazení 1,5 m vrstvy ša ukázalo, že tu bola uložená
stavebná sutina pri stavaní sídlisk Rúbaniska.

Zemné práce boli prerušené, aby statik mohol posúdiť
jestvujúci stav a určiť únosnosť pôdy a určiť hĺbku
základov, ktorá bola 3 – 3,5 m. Tak sa stalo, že do 19.
septembra 2005 bola zabetónovaná len vežová päťka.
Celý druhý polrok bol nadmerne daždivý, a tak základy
kostola neboli ukončené!

Základy kostola boli ukončené až 09. júna 2006.
Geodetickým zameraním boli zistené značné nedostatky
uloženia základov. Diferencie boli prakticky na všetkých
bodoch a na základe, ktorý bol na severnej strane –
v priestoroch oltára – bola diferencia až 160 cm.

Spoločnosť AVANT, a.s. Lučenec dňa 25.
novembra 2000 prehlásila, že daruje Rímskokatolíckej
cirkvi Lučenec finančný dar 3,00 mil. Sk. Naviac cirkev
požičala dňa 27. júla 2005 spoločnosti AVANT, a.s.
Lučenec finančný obnos vo výške 1,00 mil. Sk.

Rímskokatolícka cirkev Lučenec podpísala s AVANT Holding, a. s. Lučenec „Zmluvu o dielo“ s termínom započatia stavby IV. štvrťrok 2004 a ukončenie 30. októbra 2006. Keďže táto Zmluva o dielo nebola plnená a nepodpísal sa ani dodatok k tejto zmluvy, cirkev vypísala novú súťaž na pokračovanie prác na stavbe kostola. Prihlásili sa tri spoločnosti:

- AVANT Holding, a.s. Lučenec
- Pozemné stavby Lučenec
- Ing. Milan Podhora – CONSTRUCT Lučenec.

Pre cirkev bola najpriateľnejšia ponuka Ing. Milana Podhora – CONSTRUCT Lučenec, pretože sa zaviazal, že jeho firma bude zálohovo financovať stavby aj vtedy, keď cirkev nebude schopná plynule platiť faktúry. Na základe takejto ponuky bola dňa 26. júna 2006 podpísaná „Zmluva o dielo“ s touto firmou.

Ukázalo sa, že niektoré časti kostola nie sú v súlade s kanonickým právom cirkvi, na ďalšiu koordináciu stavby bol požiadaný Ing. arch. Marián Sitarčík, Štefánikova 18, Prešov, ktorý je v tejto oblasti našou cirkvou uznávaný odborník. Na túto činnosť dostal dňa 14. novembra 2006 Ing. arch. Sitarčík aj objednávku. Dňa 20. novembra 2006 dostal objednávku aj na vypracovanie projektovej dokumentácie Domu farskej rodiny. Dohodnutý termín na vypracovanie PD bol splnený predčasne.

Dom farskej rodiny

Zmluvné vzťahy s Ing. Milanom Podhorom boli na korektnej úrovni. Na základe tejto skutočnosti bola s Ing. Milanom Podhorom podpísaná dňa 05. júna 2007 „Zmluva o dielo“ aj na výstavbu Domu farskej rodiny.

Teda obidve stavby realizuje jeden dodávateľ. Cirkev nevyžadovala presné termínové plnenie v zmysle Zmluvy o dielo, ale požadovala, aby obidve stavby boli ukončené v roku 2009.

Keďže Ing. arch. Juraj Dobrocký nemal záujem na autorskom dozore stavby kostola, bolo mu písomne oznámené, že odborný dozor nad výstavbou kostola aj Domu farskej rodiny preberá Ing. arch. Marián Sitarčík. Na túto činnosť dostal dňa 20. novembra 2006 aj objednávku.

Stavebný dozor nad obidvoma stavbami vykonával Ing. Martin Kevický, Zvolenská cesta, Vidiná.

Dňa 17. júla 2006 po podpísaní „Zmluvy o dielo“ na Dom farskej rodiny stavebná skupina Ing. Milana Podhuru nastúpila na stavbu. Od tohto času stavebné práce pokračujú spoločne na obidvoch stavbách. Aby sa predišlo prípadným nedorozumeniam ohľadom autorského dozoru kostola, dňa 24. októbra 2006 sme zavolali Ing. arch. Juraja Dobrockého na nedeľný obed s Vdp. Gabrielom Rákaim, dekanom a rímskokatolíckym farárom, kde Ing. arch. Juraj Dobrocký potvrdil, že nutné zmeny určené Ing. arch. Mariánom Sitarčíkom na stavbe kostola bude rešpektovať.

Pri nasledujúcom stretnutí dňa 22. novembra 2006 za účasti otca biskupa Mons. Eduarda Kojnoka, Ing. arch. Juraj Dobrocký prehlásil, že od cirkvi zapožičanú sumu vo výške 1,00 mil. Sk veriteľovi nevráti, pretože túto sumu preinvestoval pri budovaní základov kostola.

Pôvodný návrh kríža na veži bol z profilovej ocele 200 x 200 x 6,3 mm. Keďže takýto materiál z ocele by bol v budúcnosti na údržbu problémový, navrhli sme

čiernu oceľ nahradiť antikórom. Takýto materiál bol na trhu jedine v Taliansku a Číne a Ing. Oskar Jakubovič nám obstaral profil z antikóru 200 x 100 x 4 mm. Ing. Jozef Takáč nám pripravil statické zameranie na vežový kríž z tohto profilu, a tak sme ho dali vyrobiť.

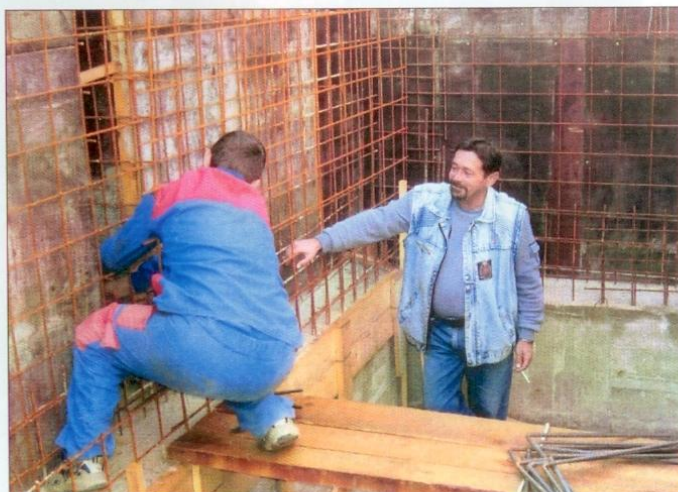
V septembri 2006 bola prakticky ukončená murovacia časť kostola a upevnili sme aj vežový kríž o váhe cca 200 kg.

Na stavbe sa očividne pokročilo. Z prava Janko Kubík so svojou skupinou.

Pán Boh dielo požehnáva, a to potom rastie.

V monolite kostolnej veže sú skryté tony ocele. Jožko Agócs - staviteľ dozerá, aby bola správne uložená.

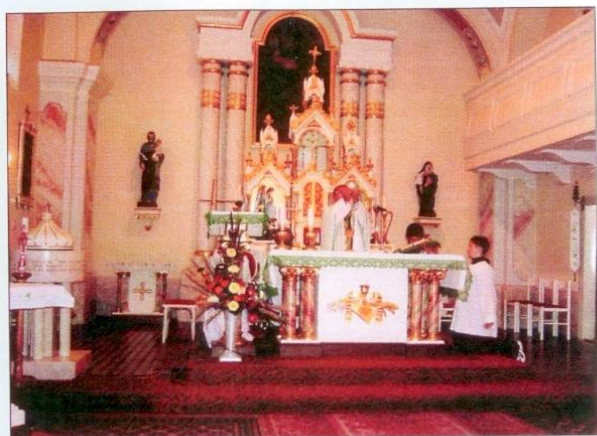

Uloženie vežového kríža o váhe cca 200 kg,
bolo veľmi slávnostné.

Začiatkom roka 2007 sme riešili inštaláciu a montáž zvonov, menovite – Ježiš o váhe 180 kg, Mária o váhe 120 kg a Jozef o váhe 90 kg, ktoré daroval Jaroslav Preták. Zvony sú z dielne p. Ditrichovej z Českej republiky. Ďalej to bol výrub dubového dreva, jeho pílenie, objednávka okien a lavíc do kostola z tohoto dreva.

Dňa 04. apríla 2007 nám bola dodaná projektová dokumentácia na Dom farskej rodiny a 13. júna 2007 už bolo vydané územné rozhodnutie na túto stavbu.

Za Božiu pomoc v našom úsilí bola odslúžená svätá omša v Podkriváni, ktorú celebroid Vdp. farár Ján Salanci.

Za pomoc Božiu bola slúžená svätá omša aj v kostole Podkriváň, o ktorú prosil Vdp. Janko Salanci.

Jedenkrát mesačne boli v roku 2007 slúžené prosebné a ďakovné sväté omše aj vo farskom kostole.

Pripomíname, že spoločnosť AVANT Holding, a. s. na kostol nevypracovala vykonávacie projekty. Táto skutočnosť nám spôsobila veľké problémy, hlavne statika stropu. Prvé nosníky začali ukladať dňa 19. júna 2007 dvomi špeciálnymi žeriavmi.

Po konzultácii s odborníkmi sme sa rozhodli povrchovú úpravu fasády kostola zatepliť doskami zo STYRKONU. Má veľkú výhodu v tom, že nemeňte tepelnoizolačné vlastnosti, je priehľadný a nehorľavý. S výraznou, 25 – 35 % zľavou sme tento materiál aj s lepidlom získali od výrobcu, ktorý je aj majiteľom firmy a volá sa RNDr. Vladimír Libant.

Na zakrytie stavby kostola bol pôvodne navrhnutý kanadský šindel. Keď nám tento materiál nebol odporúčaný tými, ktorí šindel na strechu kostola už použili (kostol v Prešove – Sekčov), rozhodli sme sa pre plech zinok – titan. Špeciálna pokrývačská firma nastúpila na strechu kostola dňa 30. októbra 2007. Táto krytina je trojnásobne drahšia, ale má dlhú životnosť. Myslíme si, že sme sa rozhodli správne. Ku koncu roka 2007 boli realizované murovacie práce na prízemí Domu farskej rodiny.

Pohľad na stavbu z okna penzionu AMBRA
na Dom farskej rodiny.

Na strop prízemia bol projekčne navrhnutý železo-betónový monolit. Po dohode s dodávateľom stavby sme sa rozhodli na tento účel použiť keramické panely, ktoré boli vyrobené v závode Breznička. Bolo však potrebné

vypracovať statické prepočty, ktoré realizoval špecialista – statik Ing. Zoltán Lukáč.

Začiatok roka 2008 bol mimoriadne daždivý. Bolo preto potrebné ku stavbe urobiť prístup z betónových panelov a stropné panely sme mohli začať ukladať až dňa 12. marca 2008.

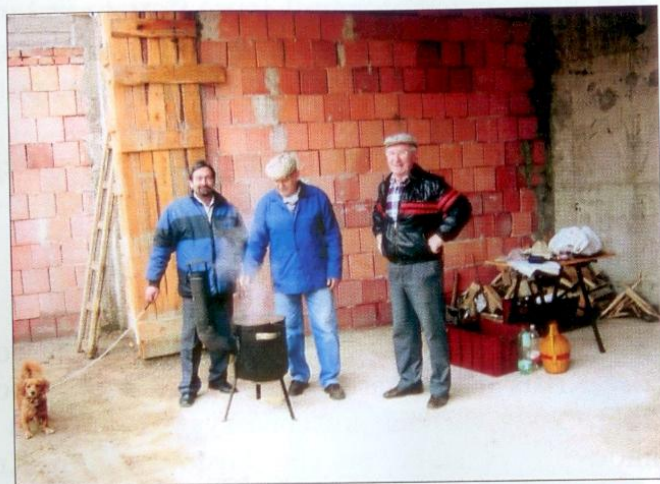
Koncom marca 2008 už bola ukončená aj povrchová úprava fasády kostola zo STYRKONU. Ing. arch. Marián Sitarčík navrhol farebné odtiene, a tak sme sa mohli tešiť z jej terajšej podoby.

Farebnú úpravu kostola navrhol
Ing. arch. Marián Sitarčík z Prešova.

Práca na kostole je mimoriadne náročná a zložitá. Tešili sme sa z každého okamihu. Najmenej jedenkrát v roku sme doniesli na stavbu kotlík a pred očami pracovníkov sme im uvarili guláš. Aby z guláša nič nechýbalo, naši priatelia poľovníci nás občas zásobovali divinou. Na takúto lahôdku a posedenie pri vínku od nášho kamaráta

Ing. Karola Šedaja z Malého Krtíša sa potom s úsmevom spomína. Veď nielen z chleba žije človek

Pred vianocami teploty poklesli. Dobre si preto pochutali naši ľudia na guláši, ktorého bol šéfkuchárom Štefan Golian.

V guláši bol dar aj od poľovníkov. Guláš bolo potrebné aj zaliat'. Tento boží dar s označením DEVÍN, bol od Ing. Karola Šedaja z Malého Krtíša.

V radoostiach, ale aj v starostiach sme vždy prosili o požehnanie a pomoc hlavného architekta stavby, Pána Ježiša. Skupina našich pútnikov vo Svätej zemi v dňoch 04.-12. marca 2008 pod duchovným vedením Vdp. Janka Salanciho prosila a ďakovala za Božiu pomoc pri stavbe kostola a fary.

Vdp. Ján Salanci pri vysluhovaní ďakovnej svätej omše vyslovil tieto slová:

Milí naši slovenskí pútnici!

V krajine života a spásonosnej smrti nášho Pána Ježiša Krista na Kalvárii, v Bazilike Narodov, bola 06. októbra 2004 slúžená prosebná svätá liturgia za Božiu pomoc pri výstavbe nového kostola Krista Kráľa v Lučenci.

Život ukázal, že Božia pomoc prekonala názor tých, ktorí výstavbu kostola aktívne nepodporovali. Dnes je stavba kostola pred dokončením.

Dnes, po odstupe času, ďakujeme Pánu Bohu za nezištnú pomoc. Dnes ďakujeme a vyprosujeme u Pána Boha, nech odplatí večným životom všetkým, ktorí prispeli k tomu, že KRÍŽ, nádej našej spásy je na najvyššom bode nového chrámu a ukazuje miesto Božej prítomnosti. Máme nádej, že do 14. augusta 2009 kostol stavebne ukončíme.

Po všetky dni našej púte 04.-12. marca 2008 vo Svätej zemi sú v duchu s nami, ďakujú a prosia všetci, ktorým bola a je stavba Božieho chrámu záležitosťou srdca.

Bolo potrebné často odpovedať na otázky, čo to za tým kostolom stavíme. Prízemie bude slúžiť predovšet-

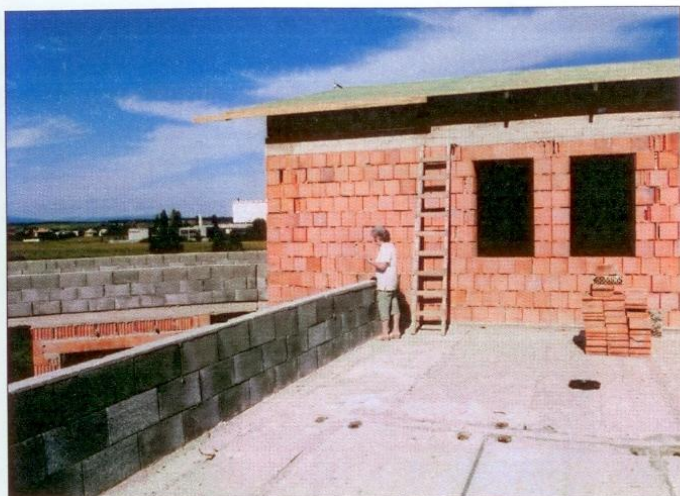
-kým na celospoločenské potreby. Na poschodí sme vhrubých rysoch postavili tri jednoizbové byty pre duchovnú správu. Zatiaľ len organizátori vedia, kde bude kuchynka, spálňa a obývačka. Na strechu sme použili rovnaký materiál ako na kostol – zinok-titan.

Na Dome Farskej rodiny, sa rysuje ďalšie podlažie.

Druhé podlažie je už pod strechou.

Iný pohľad na druhé podlažie.

Vo vnútri kostola bola realizovaná vnútorná omietka, inštalácia električky a ozvučenia. Mali sme aj nevolaných hostí – zlodejov. Dvakrát po sebe sa vlámali do kostola, zo steny vytrhali elektrické vedenie a takto nám spôsobili škodu za viac ako 100 tis. Sk.

V priebehu roka 2008 bolo urobených niekoľko diplomatických krokov, hlavne na Biskupskom úrade s otcom biskupom Mons. Eduardom Kojnokom.

O budúcnosti obsadenia nového kostola kňazmi sa uvažovalo u Mons. Eduarda Kojnoka už v roku 2008.

Osobne som mu odovzdal môj list pod názvom „Moje vyznanie“, ktorý uvádzam v plnom znení.

„Lučenec, 14. mája 2008

*Milý náš otec biskup
Mons. Eduard Kojnok
Diecézny biskup
Rožňava*

M o j e v y z n a n i e

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus!

Pri pohľade na zúfalý stav mládeže a rodín a sídliskách Rúbaniska v Lučenci som si uvedomil spoluzodpovednosť, ako člen Hnutia kresťanských rodín, ale aj ako pokrstený kresťan, za záchranu týchto pred večným zatratením.

V tom čase v mojej mysli vznikol nápad postaviť na Rúbanisku kostol, kde vežový kríž kostola bude pozývať okolo bývajúcich pred Bohostánok.

V súčasnosti je tomu už 12 rokov. Prekážky, ktoré boli kladené proti tejto myšlienke, vie posúdiť len milostivý Pán Boh. Život ukázal, že moja predstava bola príliš idealistická, pretože mnohé následné bezsenné noci až doteraz sú veľmi časté. Nezáujem a prekážky dávali na vedomie aj tí, od ktorých som čakal skôr povzbudenie. Božia pomoc bola však vždy nápomocná, a tak sa stáva SEN skutočnosťou.

Pán Boh úmysel stále požehnáva a ja vdáčim Pánu Bohu za myšlienku postaviť Boží chrám. Božia pomoc je taká veľká a častá, že za ňu nestačím ani ďakovať. Tieto

skutočnosti sú mnohokrát príčinou, že si tu upevňujem svoju krehkú vieru.

Stavba kostola je veľmi náročná a často som pociťoval potrebu radiť sa v niektorých otázkach s kňazom, ktorý tu bude možno pôsobiť. Viackrát som Vám to spomínal a v určitom čase sme mali aj jeden typ, ktorý však na požadovanú pomoc nemal čas. Vy, otec biskup, ste vždy boli mojou silou a nebyť Vás, moja myšlienka by sa nebola realizovala. Vaše prehlásenie, že „*vyprosujete pre túto úlohu osobitnú milosť*“, bola u Pána Boha vypočutá.

Mali sme aj dôverné rozhovory o budúcnosti nového kostola a budúceho pastoračného centra. S budúcnosťou kostola súvisela aj otázka budúceho duchovného otca. V súčasnosti sme boli tri rodiny dňa 10. mája 2008 na návšteve Vdp. Jozefa Haľku, ktorého sme pokladali za jedného z vážnych kandidátov. Vyjadril sa, že s Vaším súhlasom by prijal pozvanie do Lučenca. Zatiaľ by do Lučenca len dochádzal na potrebné konzultácie 2 – 4 krát do mesiaca. Požadoval by len vyrovnanie nákladov na cestovné. Budeme Vám vďační, ak náš úmysel požehnáte. Vdp. dekan Gabriel Rákai vyslovil, že je to dobrý nápad.

Druhá otázka, o ktorú Vás chceme poprosiť je, aby ste Mons. Vladimíra Fila informovali o tom, že Vy ste už skôr dali súhlas na odpredaj 4 ha pozemku v Lučenci, z ktorého výnosu sa z časti uhradí stavba kostola a pastoračné centrum. Ako náhradu za 4 ha pozemku sme už kúpili 12 ha pôdy. V mojom rodisku na Látkach som daroval našej farnosti 5,99 ha pôdy, ktorá je ako rekreačná oblasť.

Doterajšie dary veriacich do 31. decembra 2007 činia cca 3,1 mil. Sk. Celkový náklad na stavby sa ráta na 43 mil. Sk bez DPH a k tomu je potrebné pripočítať náklady na zariadenie objektov, spevnené plochy a sadové úpravy, ktoré náklady sa počítajú okolo 5,00 mil. Sk. Verím a mám nádej

Milý náš otec biskup,
je to len niekoľko myšlienok, ktoré sú mojím každodenným programom. Zbytok svojho života vd'ačne obetujem pôvodnej myšlienke, z ktorej vyrastá **prístav** na záchranu duší, ktoré úpenlivo čakajú a prosia o pomoc.

Je ešte veľmi veľa práce do času, pokiaľ zasadený strom bude prinášať úrodu. Už teraz som ale hlboko presvedčený, že to bola Božia vôľa. Bohu vd'aka.

S prianím dobrého zdravia ostáva

Štefan Kružliak

Co:

Vdp. Gabriel Rákai

Vdp. Jozef Haľko

O stavbu kostola sa otec biskup vždy vážne zaujímal. Podľa jeho predstavy, po ukončení stavby tu chce zriadiť **novú farnosť**. Zjednotili sme sa v názore o reálnom vytváraní predpokladu, že náboženský život v tejto časti mesta Lučenec dosiahne podstatne vyšší rozmer.

Rok 2008 bol v histórii výstavby oboch stavieb doposiaľ najúspešnejší. V závere roka – v decembri – sme rozpracovali podhľad klenby kostola sádrokartónom, táto akcia vyžaduje 2 – 3 týždne na dokončenie. Pohľady na stavbu z ulice zvädzali našich občanov k tzv. zaručeným termínom, kedy už bude kostol a Dom farskej rodiny ukončený a vysvätený.

Vo svojich „úvahách“ išli tak ďaleko, že už bol známy termín posviacky. Preto sme sa rozhodli, že začiatkom roku 2009 pripravíme článok do Mestských novín v Lučenci, aby sme túto vec dali na správnu mieru.

Rok 2009 sme začali s generálnym dodávateľom stavieb s prosbou k Pánu Bohu a nádejou k nám samým o dokončení stavieb. Z výsledku rokovania bola prijatá zásada, že v Mestských novinách Mesta Lučenec bude zverejnená naša reálna predstava o posviacke kostola a Domu farskej rodiny. Tak sa aj stalo a v Mestských novinách Mesta Lučenec bol dňa 16. januára 2009 uverejnený článok pod názvom „Výstavba ekumenického kostola Krista Kráľa v Lučenci – novoročný príhovor“, ktorý prikladám v plnom znení – akí sme boli proroci. Myslíme si, že ďalší článok na túto tému bude až vtedy, keď bude známy dátum a hodina posviacky kostola. Dovtedy budeme naše duše a ruky dvíhať k Bohu s prosbou o pomoc. Uvedomujeme si, že Pán Boh by mal vážne problémy s naším úmyslom, keby sme my nevysúkali rukávy a neboli štedrí vo finančných daroch.

Novoročný príhovor

Výstavba ekumenického kostola Krista Kráľa v Lučenci

„Zjavila sa Božia milosť všetkým ľuďom“. Týmito slovami sa prihovára sv. otec Benedikt XVI. „Mestu Rímu a celému svetu“ na Deň narodenia pána Ježiša. Bolo to akési vyvrcholenie očakávania narodenia Božieho Syna v Betleheme.

Všetci sme cítili okolo seba, ale hlavne v sebe, osobitné čaro a pokoj. Pán primátor a predstavitelia kresťanských cirkví v našom meste s Betlehemským svetlom predniesli svoje blahoželania. Chápali sme tieto prejavy ako našu spoločnú Modlitbu vďaky a chvály. Mnohí, ba možno všetci sme si kládli predsavzatia, aby POKOJ, ktorý sa rozliehal v ovzduší, zostal v nás natrvalo.

V titule príhovoru sa hovorí o výstavbe ekumenického kostola. Už samotný pohľad na panorámu jestvujúceho stavu nás napĺňa šťastím a otázkou, kedy bude ukončený a posvätený?

Pri stretnutiach s našimi občanmi, pre ktorých táto stavba je vyvrcholením našich spoločných snáh, kolujú rôzne verzie, k čomu má slúžiť? Jedna skupina hovorí, že to bude pre opustené deti, druhá, že pre bezdomovcov a tretia, že pre kňazov na dôchodku a počuť aj mnoho iných verzií.

Samotný kostol bude ohlasovať Božiu prítomnosť. Otec biskup Mons. Eduard Kojnok sa vyslovil, že lepšieho patróna ako je Kristus Kráľ nebolo možné vymyslieť. Kristus Kráľ tu bude kraľovať LÁSKOU pre všetkých ľudí dobrej vôle.

V súčasnosti v kostole realizujeme vnútorný strop. Nasledovať budú nátery stien a schodišť, potom podlahové kúrenie, pokládka dlažieb, inštalácia oltára a mnoho iných vecí, ktoré vnútorné vybavenie vyžaduje. Okolo kostola bude spevnená plocha, sadové úpravy a osvetlenie stavby.

Objekty pri kostole boli projektované pre potreby novej farnosti, ktorá tu má byť zriadená. Bude to ako maják na mori, ktorý ukazuje smer. Zatiaľ máme hrubú stavbu. Stavba sa realizuje podľa schválenej projektovej dokumentácie tak, aby spĺňala všetky požiadavky farnosti. V súčasnosti sme odhodlaní v našich zámeroch pokračovať.

Žijeme v nádeji, že známy kronikár Mesta Lučenec pán PhDr. Jozef Drenko zapíše do análov histórie Mesta Lučenec tieto údaje:

- prvé myšlienky výstavby kostola na Rúbanisku v Lučenci sa zrodili v roku 1996,
- požehnanie miesta výstavby vykonal otec biskup Mons. Eduard Kojnok dňa 18. mája 2005 o 9.30 hod. za účasti predstaviteľov kresťanských cirkví v Lučenci a veľkého počtu občanov Lučenca a okolia,
- posviacku kostola Krista Kráľa a fary slávnostne vykonal diecézny biskup Mons. Vladimír Filo v roku 2009.

S prianím Vianočného požehnania, zdravia, lásky a porozumenia v roku 2009, ale aj v tých nasledujúcich praje

Štefan Kružliak

Lučenec, 01. januára 2009“

Dňa 20. februára 2009 bola s Ing. Milanom Podhorom podrobne prerokovaná ďalšia stratégia výstavby.

Dorába sa stropový sádrokarton, uložia sa stropové svetlá, nátery stropu a stien. Po odstránení lešenia sa začne realizácia podlahového kúrenia, uloženie podlahovej dlažby a základová úprava pre inštaláciu oltára. Spomínané práce by mali byť ukončené do 31. apríla 2009. Preto sme vyzvali zhotoviteľa oltára Ing. Miroslava Hozzu zo Spišského Podhradia, že inštaláciu oltára bude môcť uskutočniť začiatkom augusta 2009.

Vzhľadom na skutočnosť, že na účte v Ľudovej banke sme dosiahli kritický stav, s Vdp. Gabrielom Rákaim sme sa dohodli, že v nedeľu 22. februára 2009 vyhlási na svätých omšiach, aby veriaci zintenzívnili svoje dary. Skutočnosť je taká, že od januára 2009 už stavíme na sekeru.

Na kostole sa stále pracuje. Stovky metrov podlahového kúrenia si vyžiadali potrebnú časovú daň. Následne pokládka podlahovej dlažby kostola potrebovala osobitnú pozornosť, a tak v spolupráci s Ing. Jozefom Kožíkom sme túto prácu realizovali až v máji.

Z dlhodobej skúsenosti je nám dobre známe, že akákoľvek práca na stavbe nového kostola sa nedá robiť bez Božej pomoci. Preto Turičná nedeľa dňa 31. mája 2009 bola príležitosťou našich veriacich na púť na milostivé miesta Starých Hôr. Pred Nebeskou Matkou na Studničke sme kládli do jej náručia naše radosti, vďačnosti a starosti.

Na Dome farskej rodiny bola realizovaná inštalácia električky, vody, kúrenia a telefónu. Dodávateľ

okien, stolár Janko Ličko z Vidinej, osádza okná a murári robia vnútorné omietky.

Dňa 15. júla 2009 sme s dodávateľom stavby Ing. Milanom Podhorom zvažovali, ako ďalej. V máji 2009 som mu dal 20.000 €, je to len necelých 6 % našej potreby. V auguste som mu prisľúbil ďalšie financie. Dúfam, že sa mi to podarí.

Dňa 26. mája 2009 som sa nahlásil k otcovi biskupovi Vladimírovi Filovi. Odovzdal som mu list, kde boli konkrétne informácie o stavbe.

Na Dome farskej rodiny sme začali v júli realizovať tepelnú izoláciu polystyrénom a začali sme prípravy na realizáciu spevnených plôch okolo kostola a Domu farskej rodiny. Zároveň sme započali koordináciu prác s tou časťou pozemku, ktorý je vo vlastníctve Mesta Lučenec.

Táto akcia bola mimoriadne úspešná. Dlažbu sme kúpili v Šalgótarjáne za polovičnú cenu, než u nás. Naviac Ing. Jozef Princz z Lučenca nám zaplatil dlažbu prakticky na celú plochu – 1500 m².

Majiteľ firmy Kofemika s. r. o. Ing. Jozef Kožík položil celú našu plochu – cca 1000 m² za kresťanskú cenu, takže na dlažbe sme ušetrili takmer 33.194,00 €, čo je v prepočte 1 milión slovenských korún.

V mesiaci október Ing. Podhora urobil zateplenie farskej budovy a Ing. Jozef Kožík klampiarske práce na atike strechy fary.

Dňa 3. novembra 2009 navštívil novostavbu kostola Mons. Vladimír Filo, tajomník BÚ, Vdp. Gabriel Rákai a ja ako tieň. Otec biskup mal pripomienku, že v spovedelnici nie je mriežka, o čom som informoval Ing. arch. Mariána Sitarčíka. Pri pohostení na fare som

pripomenul otcovi biskupovi, že nám neposlal 300 tis. Sk, ktoré nám sľúbil. Povedal, že sme to mali urgovať, čo sme aj urobili písomne ešte začiatkom roku 2009. No uvidíme ...

Dňa 13. novembra 2009 sme inštalovali obetný stôl, ambónu a krstiteľnicu, ktorú navrhol Ing. arch. Marián Sitarčík, vyrobil a dodal Ing. Miroslav Hozza zo Spišského Podhradia. Je to úžasný pohľad ...

Zároveň sme dostali oznámenie, že máme vycestovať do Bratislavy na Colný úrad, aby sme prevzali „betlehem“, ktorý som kúpil v meste Betleheme za 10.000,00 USD. Som si vedomý, že budem platiť clo za zásielku a tiež doprava do Lučenca bude niečo stáť... To urobil môj zať Ing. Jozef Ďurina. Colný úrad v Bratislave nám oznámil, že budeme platiť 19% DPH, plus 6% daň, čo činilo 2.500,00 USD, v prepočte 1.760,00 €. Naša výhodná kúpa v meste Betlehem sa nám takto predražila.

Koncom novembra sme započali s vnútornými omietkami farskej budovy. Murárom išla práca veľmi dobre až do 18. decembra 2009. Do konca roka 2009 sa už nebude pokračovať, pretože vonkajšia teplota klesla na -14°C a ten druhý dôvod, že sú pred nami Vianoce, keď SLOVO sa stalo TELOM.

O stavbu kostola sa dňa 27. decembra 2009 zaujímala moja blízka rodina: Peter, Terka, Barborka, Majka, Jožka a Marienka – všetci Kružliakovci. Neskrývali svoj obdiv z diela, a tak sme spoločne ďakovali Pánovi za jeho pomoc. Zistili sme však, že nám pretiekla voda do kostola v čase dažďov, ktoré boli cez Vianoce mimoriadne intenzívne.

Po 14. januári 2010 sme pokračovali s omietkami vo vnútri fary. Osádka murárov robila aj za silných

mrazov a prácu odvádzali veľmi dobre. V tretej dekáde mesiaca január museli omietky prerušiť pre silné mrazy a robili na strope fary tepelnú izoláciu a sádrokartón.

Dňa 25. januára 2010 sme s Ing. Milanom Podhorom robili analýzu ďalšieho postupu. Na základe našich predstáv o dokončovacích prácach som napísal „Oznámenie“ Vdp. dekanovi Gabrielovi Rákaimu, že kostol mienime stavebne ukončiť do konca júla 2010 tak, aby tam mohla nastúpiť duchovná správa. Bol požiadaný, aby túto skutočnosť nahlásil o. b. Mons. Vladimírovi Filovi. Tento krok mal znamenať, aby bol určený termín posviacky kostola a fary a zároveň, aby sa pripravila stratégia o budúcnosti. Podľa o. b. Mons. Eduarda Kojnoka sa počítalo, že na Rúbanisku III. v Lučenci bude zriadená nová farnosť. Ostatné časti listu mali dôverný charakter.

Už v roku 2008 sme uvažovali, že stavbu ukončíme v auguste 2009. Tento termín sme nespĺnili z dôvodu, že financie, ktoré boli rozhodujúcim kritériom, nám to neumožnili. S dodávateľom stavby sme sa dňa 25. januára 2010 dohodli, že v auguste 2010 – ak Pán Boh požehná – bude stavba ukončená, aj napriek tomu, že nám chýba kopec peňazí. Pán Boh nad nami drží ochrannú ruku, a tak financie dostávame aj z Bratislavy, Považskej Bystrice, Košíc, Polomky, Vrícka, Filáкова a pod.

Pri písaní týchto riadkov (máj 2010) si uvedomujeme, že do kolaudácie – niekedy v júli 2010 - máme ešte veľmi veľa urobiť. Verím však v Božiu pomoc a plnú náruč dobrých priateľov, že započaté dielo dokončíme.

Dňa 30. apríla 2010 sme s Vdp. Gabrielom Rákaim navštívili o. b. Mons. Vladimíra Fila a informovali sme ho o aktuálnom stave výstavby kostola a budúcej fary. Bol dohodnutý aj termín posviacky kostola na 4. septembra 2010 o 10.00 hod.

Treba tu povedať, že do posviacky kostola a fary je potrebné urobiť veľa práce. Ing. arch. Marián Sitarčík je pre nás v tomto čase nepostrádateľný. Bez neho by nebolo možné oznámiť možný termín posviacky kostola. On odporučil aj odborníkov – špecialistov a to:

- Mgr. art. Peter Beňo z Košíc urobil na Patrocínium plastiku posledného súdu,
- Ing. Juraj Nižňanský z Ružomberka odporučil varhany AHLBORN PRAELUDIMIV,
- pán Miron Pastorák z Košíc vyrobil a inštaloval uchytenie Bohostánku,
- pán Ján Varga zo Sabinova vyrobil a dodal drevený program na sedenie,
- pán Pavol Juhašík zo Žiliny riešil ozvučenie,
- pán Ján Ličko z Vidinej bol vždy k dispozícii na stolárske práce kostola a fary,
- Ing. Jozef Kožík z Lučenca robil všetky veci, ktoré boli sŕne a nikto ich nechcel robiť,
- pán Trvalec z Novej Bane riešil ovládanie zvonov,
- bezpečnostné zariadenie proti vandalom a zlodejom inštaloval Ing. Karol Csúz z Lučenca,
- pán Ján Kubík z Vidinej riadil celý proces dokončovacích prác. Je to skúsený odborník a patrí mu odmena v nebi.

Je čas na vďakyvzdanie

Od času myšlienky postaviť nový kostol v Lučenci je už 15 rokov a od požehnania miesta kostola otcom biskupom Eduardom Kojnokom – to bude 18. mája 2010 5 rokov.

Po tomto termíne sme už začali prípravy na DEŇ posviacky kostola, fary, sadových a spevnených plôch.

Teraz skôr, ako vyslovím modlitbu „Povzdych mojej duše“, chcem poďakovať:

- *Nebeskému Otcovi za jeho výzvu do našich srdc, aby sme postavili Boží stánok, ktorý bude majákom, kompasom a výzvou:
„Ty urob len krôčik, ja k tebe tisíce,
veď preto som prišiel z nebeskej stolice.
Pod! A odpočín si v tieni môjho domu.
Ja ťa tam pozývam k prestretému stolu“,*
- *Za modlitby a odporúčania otcovi biskupovi Eduardovi Kojnokovi, ktorý vyslovil: „
Prosím Pána o osobitnú milosť, aby neustále požehnával Váš zámer“,*
- *Diezécnemu biskupovi Mons. Vladimírovi Filovi za vykonanie aktu vysviacky kostola a fary,*
- *Vdp. dekanovi Gabrielovi Rákaimu za bezhraničnú dôveru a sväté omše, ktoré boli na úmysel stavby kostola vysluhované,*
- *Vdp. Jánovi Salancimu za sväté omše, ktoré vysluhoval v podkrivánskom kostole na náš úmysel,*
- *Vdp. Martinovi Mojžišovi za sväté omše, ktoré vysluhoval vo Svätej Zemi na Olivovej hore, v Bazilike národov a mali prosebný a ďakovný úmysel,*

- *Pánovi P. Dušičkovi, provincilálovi SVD, za dar dubovej guľatiny, z ktorej sme vyrobili lavice a okná do kostola a fary,*
- *Pánovi primátorovi Ing. Milanovi Markovi a Ing. Evičke Balážovej PhD., zástupkyňi primátora, za nezištnú duchovnú a materiálnu pomoc,*
- *Osobitná vďačnosť patrí mojim drahým rodičom, za môj život, krst a kresťanskú výchovu, mojej manželke Martuške, mojim deťom – Vierke a Vladkovi a ich rodinám, za trpezlivosť a všetky dôsledky, ktoré bolo potrebné pretrpieť.*

Na Božej šachovnici bolo veľa pešiakov, ale pre veľké množstvo vymenujem len niektorých, bez ktorých by sa DEŇ posviacky posúval do neznámej budúcnosti:

- *Ing. Milan Podhora – mimoriadne vzácny človek a generálny dodávateľ stavby,*
- *Ing. Martin Kevický – stavebný dozor, obidvaja z Vidinej,*
- *Ing. arch. Marián Sitarčík, jeho brat Ferko, Ing. Martin Muranský so svojou družinou z Prešova, ktorý stavbe darovali svoje srdcia,*
- *Ing. Marián Hozza zo Spišského Podhradia, generálny dodávateľ celej svätyne,*
- *Ing. arch. Jurajovi Dobrockému, Ing. Jozefovi Urbánovi, ktorý, žiaľ, posviacky kostola sa nedožil a Ing. Zdenke Šutákovej, ktorí boli pri kolíske nášho zámeru,*
- *Jarko Preták, Ing. Jozef Kožík, Lacko Bozzo, Ing. Oskar Jakubovits, Pavlínka Vraneková, Ing. Martin Dovál, Ing. Jozef Princz, Vladko Červenák, Ing. Janko Žarnovičan s manželkou Jarmilkou, Zolko*

- *Đurčik s manželkou Marikou, Ing. Milan Kováčik s manželkou Evičkou, Editka staršia a mladšia Mgr. Balážová, Jožko Dorniak s manželkou Martuškou, Janko Čísel s manželkou Helenkou, Helenka Kamenská, Katka Acelová, Marienka Kružliaková s manželom Jožkom a mojím bratom, rodina Paučová, Janko Šufliarsky a celá náruč ochotných Lučenčanov.*
- *Dobrodinci boli aj mimo Lučenca ako: Vdp. Jozef Palušák so svojou mamičkou z Polomky, Vojtech Tomáš z Považskej Bystrice, Vlastička Balážová a spol. z Košíc, Ondrej Hriň a Marian Krnáč z Filakova, Zolko Klein z Margecian, Ing. Ferko Jagelčák z Námestova, Terka Kružliaková Babjaková s manželom Petrom a mojím synovcom a mnoho, mnoho Bohuznámych dobrodincov,*
- *Neustále prosby a modlitby našich farníkov, ich finančné dary a povzbudenia dňom i nocou boli silným pilierom a nedali sa ničím nahradiť.*

Je preto čas, aby sme s pokorou ďakovali za Božiu priazeň, ktorá nás stále sprevádzala, a preto:

„Otče náš!

Prijmi naše srdcia vďaky. Ako dar.

Kladieme ich k Tvojim nohám.

Kladieme ich na oltár.

Otče náš! Prijmi našu minulosť v TVOJOM MILOSRDENSTVE, našu budúcnosť v TVOJEJ LÁSKE a našu budúcnosť a Tvoj Boží stánok, ktorý je postavený z našich srdiec, v TVOJEJ NEKONEČNEJ PROZRETELNOSTI.

Štefan Kružliak

Lučenec, roky 1996 - 2010

Povzdych mojej duše

Kolená mojej duše sa skláňajú k Tebe.
Šum tichej modlitby
sa vynára z hlbín nekonečna duše.
Smerujú do výšin a vďaky.
K Tebe Bože. V nebe.

Teraz už kríž vežu posväčuje,
V Bohostánku, v tichu uložený,
Na mieste oltára a Teba čaká.
Čaká na hostí, ktorých nasycuje.

Svoje Božstvo si na kríži ukryl.
Zázraky si konal len kde bola viera.
V Hostii zas skrývaš svoje Telo,
Aby Tvoja láska bola s nami celá.

Bože odplat' všetkým, za dielo umu,
Za ich lásku, modlitby a pot tváre.
Veď si ich vždy viedol,
Riadil a žehnal neustále.

Bože zostaň s nami stále.
Deň sa už schyluje
A večer zvečernieva.
Amen.

Štefan Kružliak

Zhotoviteľ: Štefan Kružliak, Lučenec

Text prepísala: Erika Tóthová, Lučenec

Recenzent: PhDr. Jozef Drenko, Lučenec

Jazyková úprava: Mgr. Ján Šufliarsky, Lučenec

Finančná podpora na vydanie:
Jaroslav Preták, Lučenec

Vytlačil: PRESSTON, s.r.o.,
Bc. Peter Baláž, Lučenec

Ježíš sa modlí za cirkev:

**„Aby všetci boli jedno, ako ty, otče,
vo mne a ja v tebe, aby aj oni
boli v nás, aby svet uveril,
že si ma ty poslal”**

Ján 17, 21 - 22